

Arrest

nr. 190 063 van 25 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 15 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, is het Rijk binnengekomen op 1 juni 2017 en heeft zich vluchteling verklaard op 6 juni 2017.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 9 juni 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd op 15 juni 2017 in het gesloten centrum Caricole gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 29 juni 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 juni 2017 per drager betekend.
De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op 16-04-1978 in Accra. U woonde 22 jaar in Ashaiman. U bent ongehuwd en u heeft 1 kind. U bent drie jaar naar school gegaan en u heeft uw middelbaar onderwijs afgewerkt. U was een sympathisant van de politieke partij 'National Democratic Congress' (verder: NDC), die een oppositiepartij is geworden sinds december 2016. U hielp stemmen ronselen voor het parlamentslid Ernest Nubey, in ruil zou hij u aan een job helpen. Op 20-02-2017 werd u geslagen door jeugd van de politieke partij National Patriotic Party (verder: NPP), de partij die momenteel aan de macht is. De burens kwamen tussen en u kon ontkomen. U ging naar uw zus, die u geld gaf en liet onderduiken in een huis van haar man in het dorp Surnyani. U woonde in dat dorp tot uw vertrek uit Ghana. Via uw zus kreeg u nog te horen dat die jongeren zuur over u wilden gooien. U heeft het vliegtuig genomen op 31-05-2017 in Accra en u bent in Brussel geland op 01-06-2017. U werd tegengehouden op de luchthaven van Zaventem omdat u in het bezit was van een vals Italiaans visum. U heeft 'na een lang weekend' besloten asiel aan te vragen op 06-06-2017.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

*U verklaarde dat de jeugd van de NPP [de verkiezingen] gewonnen had, dat ze publieke toiletten overnamen, dat ze een hulpprogramma in het school saboteerden, dat ze de [controle-]hokjes overnamen, dat ze naar uw huis kwamen, dat ze uw vriend E.(...) hadden geslagen, waarna die overleden was, dat ze u begonnen te slaan, dat u begon te roepen tot de burens in de buurt kwamen en dat de burens jullie scheidden van elkaar (gehoorverslag CGVS, p. 6). U haalde uw vals gebit uit en toonde dat u enkele voortanden miste. U verklaarde dat u naar uw zus ging, dat uw zus u geld gaf en dat u onderdook in het huis van de man van uw zus, in het dorp Surnyani. U verklaarde dat u nog via uw zus hoorde dat ze u wilden doden en zuur op u gooien. U gevraagd waarom ze dan niet meteen zuur op u gooiden in plaats van u te slaan, verklaarde u dat u misschien geluk had (gehoorverslag CGVS, p. 10). U gevraagd waarom ze zuur op u wilden gooien, verklaarde u dat u dat niet kan zeggen, dat ze misschien niet konden doen wat ze wilden, aangezien de burens kwamen en mensen errond kwamen staan. U gevraagd of u bedreigingen kreeg van die mensen (gehoorverslag CGVS, p. 10), antwoordde u ontkennend. U gevraagd of u ook [geen bedreigingen kreeg] op uw gsm, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of u nooit bedreigingen kreeg, gaf u aan van niet en verklaarde u dat u nooit contact had met hen, afgezien van die ene keer dat ze u aanvielen. Het dient opgemerkt te worden dat het feit dat de anderen [jeugd van de NPP] zuur op u wilden gooien [en u zo wilden doden], een losse, niet-gemotiveerde bewering is van u. Het is immers verder opmerkelijk dat die jongeren van de andere partij dan niet meteen zuur op u gooiden toen ze hiertoe de kans kregen, maar u in plaats daarvan sloegen. Uw verklaring dat ze hiertoe de kans niet kregen, weet geenszins te overtuigen, gezien u eerst werd geslagen en de burens pas kwamen toen u begon te roepen; indien zij werkelijk zuur over u wilden gooien, zouden ze dit reeds gedaan kunnen hebben vanaf het moment ze u zagen. Het feit dat u zelf nooit bedreigingen heeft gekregen, maar de bedreigingen via uw zus kreeg, is des te opmerkelijker: u verklaarde dat uw zus in Ashaiman Zenu woonde (gehoorverslag CGVS, p. 10), hoewel u de voorbije 6 jaar in Ashaiman Lebenon woonde (gehoorverslag CGVS, p. 11). Dat uw zus dan wel die bedreigingen zou krijgen [al dan niet via haar gsm], maar u niet, hoewel zij ook nog in een andere wijk bleek te wonen, komt uiterst bevreemdend over. **U gevraagd of u naar de politie bent gegaan om het geweld waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden aan te geven (gehoorverslag CGVS, p. 12), antwoordde u ontkennend** en verklaarde u dat u daar nooit ging, omdat ze macht willen, dat ze [u bedoelde vermoedelijk de andere partij] publieke toiletten overnamen en dat ze het 'school feeding' programma [voedselhulpprogramma] overnamen en de vrouwen die die hulp gebruikten naar huis stuurden, dat de overheid aan de macht was, dat ze zouden zeggen dat ze die mannen arresteren, maar het niet zouden doen als je het zou aangeven bij de politie, dat uw vriend stierf en ze u aanvielen, dat u moest wegrennen. U gevraagd waarom u denkt dat ze die mannen niet zouden arresteren, [aangezien] u niet probeerde om dat aan te geven aan de politie, verklaarde u dat de reden waarom u niet wou gaan, is omdat ze mensen aanvallen die die voor de overheid werken, dat ze de publieke toiletten, de [checkpoint-]hokjes en het schoolprogramma overnamen.*

U gevraagd of de politie u misschien kon helpen, dat u door die feiten [overname toiletten etc.] ervan uit gaat dat ze u niet wilden helpen, verklaarde u dat als ze die mensen niet arresteren, u geen reden ziet

om naar de politie te gaan, dat u besloot weg te rennen voor uw leven en dat de politie normaal mensen zou moeten arresteren, en dat de politiecommissaris soms bang is om te reageren sinds de oppositiepartij heeft gewonnen. U gevraagd of dat niet wat overdreven is dat alle politieleden aan de kant van de NPP zouden staan, [gezien] Ghana toch nog een democratie is (gehoorverslag CGVS, p. 13), verklaarde u dat na de wissel van macht, het soms kan gebeuren dat er een politie-inspecteur voor NDC werkte, maar nu NPP aan de macht is, hij niets kan doen, en dat het moeilijk is om hen te arresteren. **Het dient opgemerkt te worden dat u helemaal geen pogingen deed om naar de politie te gaan, u ging er simpelweg van uit dat de politie niets zou doen aangezien aanhangers van de andere partijen zaken zoals publieke toiletten hadden overgenomen.** Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, veroordeelt de nieuwe president geweld tussen aanhangers van de NDC en de NPP. De president zei verder dat dat hij de IGP [Inspecteur-Generaal van de Politie] heeft opgedragen dat hij de wet moest toepassen ongeacht de politieke affiliatie van de overtreders. Het feit dat u dan wel internationale bescherming inroept, maar geen nationale, hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat deze wel voorhanden is, komt dan ook uiterst bevreemdend over en doet afbreuk aan uw werkelijke vrees voor de door u ingeroepen feiten in het kader van uw asielrelaas. **Bovendien dient vastgesteld dat het principe van internationale bescherming gekenmerkt wordt door een subsidiair karakter ten aanzien van de in het land van herkomst aanwezige bescherming. Dit principe impliceert dan ook dat u – binnen de grenzen van het redelijke – al het mogelijke doet opdat u bescherming zou worden geboden door de Ghanese autoriteiten. Gezien uw eigen verklaringen hieromtrent – waaruit blijkt dat u hiertoe geen enkele poging deed – dient vastgesteld dat aan deze vereiste niet voldaan is.**

Verder kan de mate van uw betrokkenheid bij de NDC ook in vraag gesteld worden. U verklaarde dat u geen werk had en dat er een parlamentslid, Ernest Nubey, u en een vriend werk beloofde als jullie hem zouden helpen winnen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Er werd u gevraagd om de naam van Ernest Nubey op te schrijven, waarna u het zo noteerde [Ernest Nybey/Nubey, zie blad toegevoegd aan gehoorverslag]. U gevraagd of u een officieel lid was van de NDC (gehoorverslag CGVS, p. 8), antwoordde u ontkennend. U gevraagd of u een lidkaart had, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat jullie dat gewoon deden omwille van de belofte die hij jullie deed. U gevraagd of u lidgeld moest betalen, antwoordde u ontkennend. U verklaarde verder dat u normaal NPP steunt, maar dat u een job wou doen en dus door die belofte besloot voor hem [Ernest Nubey] te werken. U gevraagd wat u moest doen om anderen te mobiliseren voor NDC, verklaarde u dat u en uw vrienden, E.(...) en A.(...), van huis tot huis gingen en T-shirts gaven, dat jullie opruimoefeningen deden, dat jullie soms geld uitdeelden aan de mensen, dat jullie voetballen en soms naar de kerk gingen om te praten (gehoorverslag CGVS, p. 14). U gevraagd of er iets op die T-shirts stond, verklaarde u 'stem voor Ernest Nubey als MP' (gehoorverslag CGVS, p. 19). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, gaat het om Ernest NORGBEY, parlamentslid voor Ashaiman. **Het feit dat u de naam van Ernest Norgbey verkeerd noteerde, komt uiterst bevreemdend over. Het is immers geenszins onredelijk te verwachten dat u de naam van Ernest Norgbey correct zou kunnen noteren indien u volgens uw eigen verklaringen T-shirts ging uitdelen met 'stem voor Ernest Norgbey als MP' erop.** U verklaarde dat jullie de jeugd in uw regio mobiliseerden. U verklaarde dat u een vriend had, M.(...) A.(...) , die ook aanhanger was van de NDC (gehoorverslag CGVS, p. 11). U gevraagd wie de voorzitter is van de jeugdafdeling van de NDC, verklaarde u dat u zijn naam bent vergeten (gehoorverslag CGVS, p. 17). U gevraagd of u S.(...) A.(...) M.(...) kent, verklaarde u hem niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 19). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is S.(...) A.(...) M.(...) de voorzitter van de jeugdafdeling van de NDC. Het is niet onredelijk te verwachten dat u deze naam zou herkennen indien u werkelijk betrokken was bij de campagne voor de NDC [of zelfs voor de campagne van Ernest Norgbey] en de mobilisatie van de jeugd in uw regio.

Ten slotte kan nog iets opgemerkt worden over de datum waarop u asiel aanvraag. U gevraagd of u hier werd gearresteerd op 1 juni (gehoorverslag CGVS, p. 20), antwoordde u bevestigend. U gevraagd of u op 6-6 [2017] besloot asiel aan te vragen, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat het een lang weekend was, dat er een feestdag was. U gevraagd waarom u, na uw arrestatie te België, bijna een week wachtte om een asielaanvraag in te dienen, verklaarde u dat u verward was toen u gearresteerd werd, dat het een weekend en feestdag was, en dat u erna asiel aanvraag. U had eerder verklaard dat u eerst in Italië asiel wou aanvragen toen u uw land verliet (gehoorverslag CGVS, p. 6). U gevraagd waarom u dat niet meteen vroeg, gezien het uw plan was om in Italië asiel aan te vragen, verklaarde u dat u dit land [België] niet kende en dat u niet wist dat ze hier asiel gaven (gehoorverslag CGVS, p. 20). **Het dient opgemerkt te worden dat het uiterst bevreemdend overkomt dat u pas besloot na 'een lang weekend' asiel aan te vragen en niet onmiddellijk een verzoek om internationale**

bescherming indiende, toen u gearresteerd werd op 1 juni [2017]. Uw verklaring dat u dit land niet kende, weet geenszins te overtuigen gezien uw bestemming met het vliegtuig wel Brussel was en gezien u zich niet bleek geïnformeerd te hebben over een asielaanvraag bij uw arrestatie, maar dan pas een kleine week later ['na een lang weekend'] asiel aanvraag. Het is niet onredelijk te verwachten van iemand die oppert te vrezen voor zijn leven, dat deze zijn motieven nood aan bescherming zou belichten indien deze werkelijk een vrees heeft ten opzichte van zijn herkomstland. U haalde daarentegen bij uw arrestatie slechts aan dat u naar Rome wil voor toeristische redenen en om daar werk te zoeken [zie verslag politie Zaventem, dd. 01-06-2017, in administratief dossier].

U legde geen documenten neer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting van de wettelijke bepalingen waarbij hij eveneens artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) aanstipt. Verzoeker voert aan dat, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beweert, hij wel degelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus ofwel de subsidiaire beschermingsstatus. Immers, bij geval van terugkeer naar zijn land van herkomst zou verzoeker het slachtoffer kunnen worden van fysiek geweld, van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Hij vreest bovendien geëxecuteerd te kunnen worden door de jongeren van de 'NPP'.

Aangaande de vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin voert verzoeker nog aan dat hij wel degelijk een duidelijke beschrijving heeft gegeven van de omstandigheden die ertoe hebben geleid om zijn land van herkomst te ontvluchten. Verzoeker volhardt in zijn asielrelaas en haalt aan dat er van losse, niet-gemotiveerde beweringen geenszins sprake is nu hij door het oog van de naald is gekropen en slechts de dood kon ontsnappen door tussenkomst van de burens. Over de vaststelling dat verzoeker zelf geen bedreigingen kreeg, maar slechts onrechtstreeks via zijn zus, verklaart verzoeker nog dat hij in een ander dorp, met name bij de man van zijn zus, ondergedoken was en dus onmogelijk rechtstreekse bedreigingen van de jongeren van de 'NPP' kon krijgen.

Verzoeker laakt dat de commissaris-generaal van oordeel is dat hij helemaal geen pogingen heeft ondernomen om naar de Ghanese politie te gaan en hieruit besluit dat verzoeker het subsidiaire karakter van de internationale bescherming niet gerespecteerd heeft, nu hij wel degelijk gegronde redenen heeft aangebracht die rechtvaardigen waarom hij niet eerst om nationale bescherming heeft verzocht. Hij benadrukt hierbij dat de Ghanese politie niet in staat was om haar burgers bescherming te bieden daar zij zelf vreesde voor de oppositiepartij. Bovendien ondernam de Ghanese politie geen acties tegen aanhangers van NPP, terwijl deze burgers aanvielen en allerlei plaatsen overnamen. Bijgevolg was het invoeren van internationale bescherming zijn enige 'uitvlucht', aldus verzoeker.

Waar in de bestreden beslissing zijn betrokkenheid bij NDC in vraag wordt gesteld omdat verzoeker de naam van Ernest Norgbey niet correct kon neerschrijven en hij de naam van de voorzitter van de jeugdafdeling niet herkende, benadrukt verzoeker dat hij een traumatische ervaring achter de rug heeft die een negatieve impact kan hebben op de bekwaamheid om de naam van bepaalde personen correct te noteren. Verzoeker voert bovendien aan dat van een gewone burger niet verwacht kan worden om alle namen van politieke partijen correct te schrijven en te herkennen. Verzoeker volhardt in zijn bewering dat hij normaal NPP steunde, maar werk nodig had en daarom besloot Ernest Norgbey te helpen. Hieruit besluit verzoeker dat het aannemelijk is dat hij betrokken was bij de campagne van NDC maar dat hij slechts de taak had om mensen te mobiliseren.

2.2. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) het feit dat de jeugd van de National Patriotic Party (hierna: NNP) zuur op hem wilde gooien en hem zo wilden doden, een losse, niet-gemotiveerde bewering is; (ii) het dient te worden opgemerkt dat verzoeker helemaal geen pogingen deed om naar de politie te gaan en hij aldus geenszins al het mogelijke deed opdat hem bescherming zou worden geboden door de Ghanese autoriteiten, zodat aan het subsidiaire karakter van het principe van de internationale bescherming niet voldaan is; (iii) de mate van verzoekers betrokkenheid bij de National Democratic Congress (hierna: NDC) in vraag gesteld wordt; (iv) het uiterst bevreemdend overkomt dat verzoeker pas na 'een lang weekend' asiel aanvraag en niet onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming indiende toen hij gearresteerd werd en het bovendien niet onredelijk is te verwachten van iemand die oppert te vrezen voor zijn leven dat hij zijn nood aan bescherming zou belichten indien hij werkelijk een vrees ten opzichte van zijn land van herkomst koestert en (v) hij geen documenten neerlegt.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, wat *in casu* niet het geval is zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat volgt. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Gelet op het geheel van de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing, oordeelt de commissaris-generaal immers op goede gronden dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers bewering als zou hij problemen kennen met de jongeren van NNP.

2.5.1. Zo kunnen immers ernstige vraagtekens geplaatst worden bij de (mate van) betrokkenheid van verzoeker bij NDC, waar in de bestreden beslissing op goede gronden wordt overwogen: "(...)U verklaarde dat u geen werk had en dat er een parlamentslid, Ernest Nubey, u en een vriend werk beloofde als jullie hem zouden helpen winnen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Er werd u gevraagd om de naam van Ernest Nubey op te schrijven, waarna u het zo noteerde [Ernest Nybey/Nubey, zie blad toegevoegd aan gehoorverslag]. U gevraagd of u een officieel lid was van de NDC (gehoorverslag CGVS, p. 8), antwoordde u ontkennend. U gevraagd of u een lidkaart had, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat jullie dat gewoon deden omwille van de belofte die hij jullie deed. U gevraagd of u lidgeld moest betalen, antwoordde u ontkennend. U verklaarde verder dat u normaal NPP steunt, maar dat u een job wou doen en dus door die belofte besloot voor hem [Ernest Nubey] te werken. U gevraagd wat u moest doen om anderen te mobiliseren voor NDC, verklaarde u dat u en uw vrienden, E.(...) en A.(...), van huis tot huis gingen en T-shirts gaven, dat jullie opruimoefeningen deden, dat jullie soms geld uitdeelden aan de mensen, dat jullie voetballen en soms naar de kerk gingen om te praten (gehoorverslag CGVS, p. 14). U gevraagd of er iets op die T-shirts stond, verklaarde u 'stem voor Ernest Nubey als MP' (gehoorverslag CGVS, p. 19). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, gaat het om Ernest NORGBEY, parlamentslid voor Ashaiman. **Het feit dat u de naam van Ernest Norgbey verkeerd noteerde, komt uiterst bevreemdend over.**

Het is immers geenszins onredelijk te verwachten dat u de naam van Ernest Norgbey correct zou kunnen noteren indien u volgens uw eigen verklaringen T-shirts ging uitdelen met 'stem voor

Ernest Norgbey als MP' erop. U verklaarde dat jullie de jeugd in uw regio mobiliseerden. U verklaarde dat u een vriend had, M.(...) A.(...) , die ook aanhanger was van de NDC (gehoorverslag CGVS, p. 11). U gevraagd wie de voorzitter is van de jeugdafdeling van de NDC, verklaarde u dat u zijn naam bent vergeten (gehoorverslag CGVS, p. 17). U gevraagd of u S.(...) A.(...) M.(...) kent, verklaarde u hem niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 19). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is S.(...) A.(...) M.(...) de voorzitter van de jeugdafdeling van de NDC. Het is niet onredelijk te verwachten dat u deze naam zou herkennen indien u werkelijk betrokken was bij de campagne voor de NDC [of zelfs voor de campagne van Ernest Norgbey] en de mobilisatie van de jeugd in uw regio."

Dat de bekwaamheid van verzoeker om de naam van bepaalde personen correct te noteren aangetast was omwille van de traumatische ervaring die hij achter de rug heeft en de symptomen van posttraumatisch stress-stoornis die hiervan het gevolg zouden zijn, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan de Raad niet in het minst overtuigen. Daargelaten verzoekers blote beweringen dienaangaande, kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan op generlei wijze blijken dat traumatische ervaringen hem zouden verhinderd hebben om volwaardige verklaringen af te leggen. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker tijdens het gehoor in staat was om gedetailleerde verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven. Bovendien werd door verzoeker op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van psychologische problemen waardoor hij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. Verzoeker brengt evenmin een medisch attest bij ter staving van zijn beweringen in dit verband. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt omdat hij als sympathisant van de campagne voor de NDC en meer bepaald voor E.N., mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij bij machte is om de naam voor wie hij campagne voerde correct weer te geven en te spellen, wat *in casu* niet het geval is.

In zoverre verzoeker aanvoert dat van een gewone burger niet verwacht kan worden dat hij alle namen van politieke partijen correct kan schrijven of herkennen, wijst de Raad er op dat van verzoeker niet verwacht wordt dat hij alle namen van politieke partijen correct kan schrijven of erkennen. De Raad herhaalt dat redelijkerwijs kan aangenomen worden dat verzoeker de correcte naam kent en spelt van diegene voor wie hij campagne voerde, zelfs indien hij in het verleden de NNP steunde. Dit klemmt des te meer nu verzoeker T-shirts ging uitdelen met de naam van de kandidaat. Daarnaast houdt verzoeker voor dat deze persoon hem beloofd had dat hij voor hem zou kunnen werken (gehoorverslag, p. 9). Voorts stelde verzoeker dat het de bedoeling was dat zij de jeugd mobiliseerden "*normaal elk weekend mobiliseerden hen, clean-up oefeningen deden we soms nadat we met hen over de partij hebben gesproken. Over de MP die onze gemeenschap vertegenwoordigd.*" Indien verzoeker de jeugd mee mobiliseerde om voor Ernest Norgbey te stemmen kan aangenomen worden dat hij perfect op de hoogte is van de persoon die voorzitter is van de jeugdafdeling en dat hij ook perfect op de hoogte is van de naam van de MP (administratief dossier, stuk 4, p. 5-6). Gelet op deze vaststellingen samen is de Raad van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een politiek engagement had voor de NDC.

2.5.2. Voorts merkt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers bewering dat hij het slachtoffer zou zijn geworden van geweldplegingen door de jeugd van NPP of dat hij actueel vreest te worden gedood door hen, waar in de bestreden beslissing staat te lezen: "*U verklaarde dat de jeugd van de NPP [de verkiezingen] gewonnen had, dat ze publieke toiletten overnamen, dat ze een hulpprogramma in het school saboteerden, dat ze de [controle-Jhokjes overnamen, dat ze naar uw huis kwamen, dat ze uw vriend E.(...) hadden geslagen, waarna die overleden was, dat ze u begonnen te slaan, dat u begon te roepen tot de burens in de buurt kwamen en dat de burens jullie scheidden van elkaar* (gehoorverslag CGVS, p. 6). U haalde uw vals gebit uit en toonde dat u enkele voortanden miste. U verklaarde dat u naar uw zus ging, dat uw zus u geld gaf en dat u onderdook in het huis van de man van uw zus, in het dorp Surnyani. U verklaarde dat u nog via uw zus hoorde dat ze u wilden doden en zuur op u gooien. U gevraagd waarom ze dan niet meteen zuur op u gooiden in plaats van u te slaan, verklaarde u dat u misschien geluk had (gehoorverslag CGVS, p. 10). U gevraagd waarom ze zuur op u wilden gooien, verklaarde u dat u dat niet kan zeggen, dat ze misschien niet konden doen wat ze wilden, aangezien de burens kwamen en mensen errond kwamen staan. U gevraagd of u bedreigingen kreeg van die mensen (gehoorverslag CGVS, p. 10), antwoordde u ontkennend. U gevraagd of u ook [geen bedreigingen kreeg] op uw gsm, antwoordde u ontkennend.

U gevraagd of u nooit bedreigingen kreeg, gaf u aan van niet en verklaarde u dat u nooit contact had met hen, afgezien van die ene keer dat ze u aanvielen. Het dient opgemerkt te worden dat het feit dat

de anderen [jeugd van de NPP] zuur op u wilden gooien [en u zo wilden doden], een losse, niet-gemotiveerde bewering is van u. Het is immers verder opmerkelijk dat die jongeren van de andere partij dan niet meteen zuur op u gooiden toen ze hiertoe de kans kregen, maar u in plaats daarvan sloegen. Uw verklaring dat ze hiertoe de kans niet kregen, weet geenszins te overtuigen, gezien u eerst werd geslagen en de burens pas kwamen toen u begon te roepen; indien zij werkelijk zuur over u wilden gooien, zouden ze dit reeds gedaan kunnen hebben vanaf het moment ze u zagen. Het feit dat u zelf nooit bedreigingen heeft gekregen, maar de bedreigingen via uw zus kreeg, is des te opmerkelijker: u verklaarde dat uw zus in Ashaiman Zenu woonde (gehoorverslag CGVS, p. 10), hoewel u de voorbije 6 jaar in Ashaiman Lebenon woonde (gehoorverslag CGVS, p. 11). Dat uw zus dan wel die bedreigingen zou krijgen [al dan niet via haar zus], maar u niet, hoewel zij ook nog in een andere wijk bleek te wonen, komt uiterst bevreemdend over. (...)".

Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift aanvoert dat hij wel degelijk een duidelijke beschrijving heeft gegeven van de omstandigheden die tot zijn vlucht hebben geleid, dat hij tijdens zijn gehoor immers verklaard heeft dat jongeren van NPP hem zwaar hebben toegetakeld waarbij hij zelfs enkele voortanden verloor, dat de jongeren van NPP dreigementen hebben geuit via zijn zus, dat ze van plan waren om hem te doden en zuur op hem te gooien, dat diezelfde jongeren zijn vriend E. hebben geslagen die ten gevolge van zijn verwondingen is overleden en hij slechts aan de dood is ontsnapt dankzij tussenkomst van de burens, komt hij opnieuw niet verder dan het volharden in zijn asielrelaas en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker slaagt er dan ook geenszins in het geheel van voormelde vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht te plaatsen.

2.5.3. De Raad stelt tevens vast dat verzoeker, loutere beweringen buiten beschouwing gelaten, geen argumenten aanbrengt die erop zouden kunnen wijzen dat hij niet op bescherming kan rekenen vanwege de Ghanese autoriteiten. Bovendien, zo blijkt uit zijn verklaringen dat hij nooit melding zou hebben gemaakt van de door hem aangehaalde problemen bij de autoriteiten, hij nooit klacht indiende bij de politie en nooit om hulp verzocht bij bijvoorbeeld een advocaat. Verzoeker deed dit naar eigen zeggen niet omdat de Ghanese politie niet in staat was om haar burgers bescherming te bieden daar zij zelf voor "de oppositiepartij" vreesde en dat zij geen acties ondernamen tegen aanhangers van NPP terwijl deze burgers aanvielen en allerlei plaatsen overnamen. De Raad is van oordeel dat dergelijke beweringen niet afdoende zijn daar het precies de taak is van de autoriteiten om de openbare orde te bewaren, op te treden tegen inbreuken daartegen en burgers te beschermen. In alle redelijkheid kon dan ook van verzoeker verwacht worden dat hij minstens een poging ondernam om de bescherming van zijn autoriteiten in te roepen. Derhalve dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet om bescherming heeft verzocht bij haar eigen autoriteiten en niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij geen bescherming kon krijgen.

2.5.4. Tot slot treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op goede gronden oordeelt dat het bijzonder merkwaardig is dat verzoeker slechts vijf dagen na zijn arrestatie in België een asielaanvraag indient, waar in de bestreden beslissing dienaangaande het volgende wordt uiteengezet: "Ten slotte kan nog iets opgemerkt worden over de datum waarop u asiel aanvroeg. U gevraagd of u hier werd gearresteerd op 1 juni (gehoorverslag CGVS, p. 20), antwoordde u bevestigend. U gevraagd of u op 6-6 [2017] besloot asiel aan te vragen, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat het een lang weekend was, dat er een feestdag was. U gevraagd waarom u, na uw arrestatie te België, bijna een week wachtte om een asielaanvraag in te dienen, verklaarde u dat u verward was toen u gearresteerd werd, dat het een weekend en feestdag was, en dat u erna asiel aanvroeg. U had eerder verklaard dat u eerst in Italië asiel wou aanvragen toen u uw land verliet (gehoorverslag CGVS, p. 6). U gevraagd waarom u dat niet meteen vroeg, gezien het uw plan was om in Italië asiel aan te vragen, verklaarde u dat u dit land [België] niet kende en dat u niet wist dat ze hier asiel gaven (gehoorverslag CGVS, p. 20). **Het dient opgemerkt te worden dat het uiterst bevreemdend overkomt dat u pas besloot na 'een lang weekend' asiel aan te vragen en niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming indiende, toen u gearresteerd werd op 1 juni [2017].** Uw verklaring dat u dit land niet kende, weet geenszins te overtuigen gezien uw bestemming met het vliegtuig wel Brussel was en gezien u zich niet bleek geïnformeerd te hebben over een asielaanvraag bij uw arrestatie, maar dan pas een kleine week later ['na een lang weekend'] asiel aanvroeg. Het is niet onredelijk te verwachten van iemand die oppert te vrezzen voor zijn leven, dat deze zijn motieven nood aan bescherming zou belichtten indien deze werkelijk een vrees heeft ten opzichte van zijn herkomstland. U haalde daarentegen bij uw arrestatie slechts aan dat u naar Rome wil voor toeristische redenen en om daar werk te zoeken [zie verslag politie Zaventem, dd. 01-06-2017, in administratief dossier].", vaststellingen en overwegingen welke in voorliggend verzoekschrift op generlei wijze worden betwist.

2.5.5. Voor het overige blijft verzoeker in wezen steken in het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het volharden in de door hem uiteengezette asielmotieven, het uiten van blote beweringen, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

2.6. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het door hem opgediste relaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij wordt vervolgd of geïsoleerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Ghana actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juli tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS